

ставява неповторимо творение на изкуството - стените са облицовани с панели с кехлибарени мозайки, а таванът, с огромен кристален полилей, е позлатен.

„Царско село“ и Екатерининският дворец през 1990 г. са включени в Списъка на Световното културно наследство на ЮНЕСКО.

Юсуповски дворец. Родоначалникът на фамилията Юсупови е мохамеданин, но по времето на цар Иван Грозни той и цялото му семейство приемат източното православие. До 1917 г. в Юсуповския дворец живеят пет поколения от фамилията. Те били много богати, говори се, че дори повече от императорите. Затова всичко най-модерно, появявало се в Европа, идвало в този дом. Представители на по-младото поколение Юсупови получавали образование в престижните европейски учебни заведения и са наемани на служба в царския дворец. Един от тях е бил съветник на Екатерина II по културните ценности от западноевропейските страни. Интериорът на дома на Юсупови е устроен по подобие на царските дворци. Тук се намира единственият в Санкт Петербург работещ стар орган. В отделна стая е библиотеката, в която се съхраняват книги от XVIII в., а в по-нови времена неочаквано са открити писма на Александър Пушкин.

Исакиевски събор. Този величествен източноправославен храм се изгражда 10 години - от 1801 до 1811 г., и е открит една година преди войната с Наполеон. За прогонването на нашествениците изключителна е ролята на руския военачалник Кутузов, който умира по време на военните действия и е погребан в този храм. Храмът е кръстокуполен, с четири огромни колони и три иконостаса, изработени с ненадминато майсторство. Прочута е иконата „Казанската Света Богородица“.

Исакиевският събор е национален музей и е посещаван годишно от над два и половина милиона души.

Национален храм-музей „Възкресение Христово“. Строен (от 1883 до 1897 г.) е в памет на цар Александър II (1818-1881 г.). Царят умира, смъртно ранен на това място от привърженик на партията „Народна воля“, на 1 март 1881 година. Александър II остава в историята като новатор, освободител на селяните от крепост-

ничеството, поради което е известен като Цар Освободител. По същия начин е възприет и в България след освобождението на страната ни от турско робство по време на Руско-турската война (1877-1878 г.).

Величествената източноправославна църква е с височина 81 м, което символизира годината на убийството на Александър II, а камбанарията е висока 62 м - възрастта, на която е убит императорът. Цялата сграда - отвън и вътре - е облицована с оригинална мозайка, чиято обща площ възлиза на 7000 кв. метра.

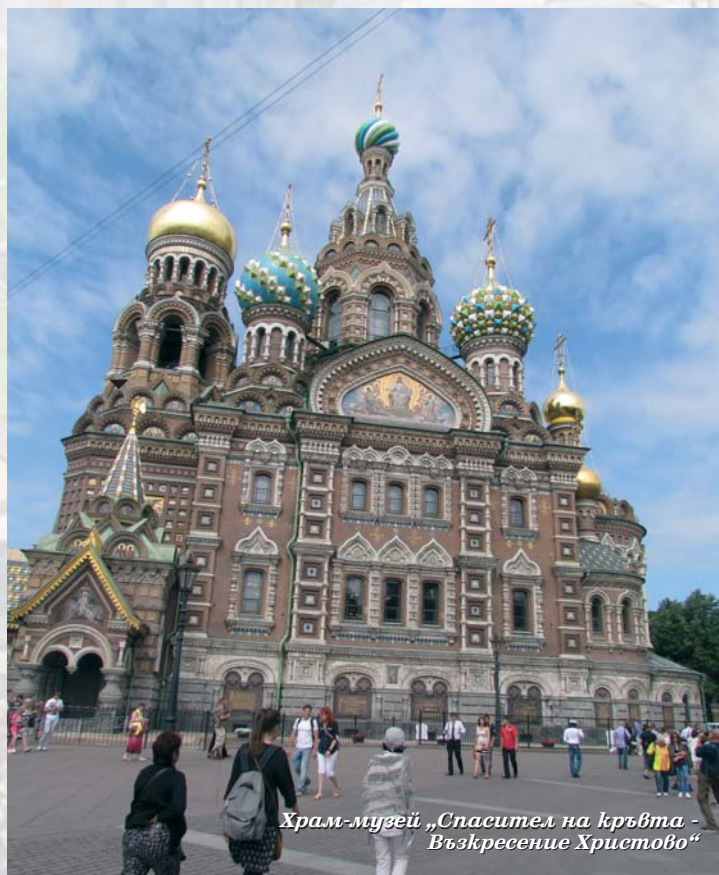
В наши дни, след 30-годишна възстановителна и реставрационна дейност храмът е тържествено открит и отново осветен през 1996 година. Образът на Св. Александър Невски може да се види на няколко места в различни икони. Изключително впечатляващи са иконите „Разпятието“ на северната страна и „Свалянето на Христос от кръста“ - на южната.

Белите нощи. На 19 км южно от Санкт Петербург, на 75 м н.в., на Пулковските възвишения се намира Руската астрономическа обсерватория към Националната академия на науките. Обсерваторията е обявена за национален музей, а през 1990 г. става обект на Световното културно наследство. Тя и градът се намират само на няколко градуса по-ниско от Северния полярен кръг, което позволява да се наблюдават придават т.нар. бели нощи. Те са през периода от 25 май до 16 юли, а кулминацията им настъпва на 23 юни, когато денят продължава 18 ч. и 50 мин., но и през останалите 5 ч. от деңонощието няма типична нощ.

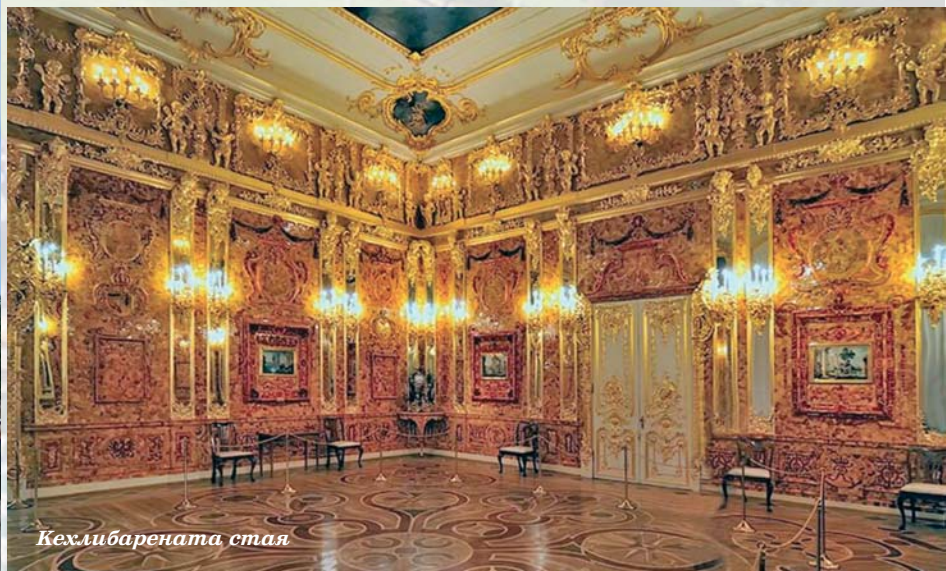
Крайцерът „Аврора“ е известен като символ на Октомврийската революция от 1917 г. в Русия. Руските хора го тачат преди всичко като израз на морската бойна мощ и слава на страната, пожелнал победи в Японската и Първата световна война. През Втората световна война плавателният съд е закотвен, а неговите оръдия са свалени на брега, за да стрелят срещу хитлерофашистките нашественици. След войната крайцерът „Аврора“ е преместен до Нахимовското морско училище и служи за практически занимания на курсантите. Като музей е достъпен за разглеждане.

Градът се запомня със забележителния природен пейзаж, в който основно място заемат обширните паркове и градини. Широките улици и булеварди са в отлично състояние и по тях няма контейнери с боклуци и паркирани моторни превозни средства. Движещите се коли не прибъгват до клаксони. Тротоарите са застлани с гладки плочници, украсени със зеленина. Тишината, чистият въздух, редът и спокойствието са основните характеристики на този забележителен град и в най-висша степен определят изключителната му красота.

Инж. Георги ПЕТРУШЕВ

Храм-музей „Спасител на кръвта - Възкресение Христово“

Кехлибарената стая

Санкт Петербург - поразяващо великколепие

Зимен дворец (Ермитаж). Императрицата Екатерина II идва да живее в Зимния дворец през 1762 г. и само след две години създава „Ермитаж“ - днешния световноизвестен музей. Ермитажът влезе в съкровищницата на Световното културно наследство с огромния брой неоеценими в стойностно изражение уникални археологични и исторически предмети, картини, скулптури, оръдия на бита, труда и отбраната. Експонатите в Ермитажа надхвърлят 4 млн., като по случай 250-годишнината, отбелязана през 2014 г., от хранилищата на музея са извадени над 1 млн. непоказвани досега експонати. Ценността на експонатите обаче не е в тяхната численост, а във високите им художествени качества и историческо значение. За да може човек да обходи целия музей, са необходими десет години ежедневни посещения. Смята се дори, че Ермитажът вече е „по-голям“ от Лувъра в Париж, тъй като съхранява повече и по-ценно културно богатство.

Много впечатляващо е дворцовото помещение, наречено „Георгиевската зала“. Тематиката на залата е военна, образът на Св. Георги Победоносец доминира навсякъде. Показана е мощта на руското оръжие и несломимата сила на руския войник.

В музея са съхранени и се представят шедьоври на най-изтъкнатите майстори на живописата и скулптурата, започвайки от началото на XVI в. - от Италия, Франция, Англия, Германия, Холандия, и пълна колекция на испанските живописци. Тук са събрани великолепни творби на науката, техниката и философията.

По времето на Александър II в Тържествената зала се провеждат балове и приеми с участието на най-изтъкнати представители на европейската общественост.

„Царско село“ и Екатеринински дворец. „Царское село“ (на руски) е създадено по решение на цар Петър I, който подарява тази местност на първата си съпруга Екатерина I с цел да бъде превърната в извънградска резиденция на руските монарси. Така първият етап от изграждането на това забележително селище е свързан с нейното име, но най-активно участие взема лично Петър I. Вторият етап от строителството се изпълнява под ръководството на неговата дъщеря Елизавета Петровна. По примера на баща си тя привлича изтъкнати западноевропейски архитекти, начело с най-популяр-

ния представител на бароковия стил в архитектурата Бартоломео Франческо Растрели. Участват и много известни руски архитекти. Третият етап в по-нататъшното застрояване на „Царско село“ се дължи на Екатерина II. Големият дворец и паркът около него, потънали в блясък и великколепие, остават в историята като Екатеринински. Екатерининският парк е творение на знаменития паркостроител арх. Бронщайн и неговата неповторима красота и привлекателност могат да послужат като цял курс за подготовка на паркостроители. Дворецът и паркът са строени и модернизирани в продължение на 40 години (1717-1756). По указание на Екатерина II са изградени нова парадна стълба и голяма (850 м²) официална зала, наречена „Тържествената“, облицовани с разноцветен мрамор. Вратите на залата са с най-причудливи форми, стените са украсени с картини от изтъкнати италиански и руски живописци от средата на XVIII век. Тази официална зала демонстрира политическия и икономическия възход на Русия през XVIII в. и е предназначена за тържествени приеми.

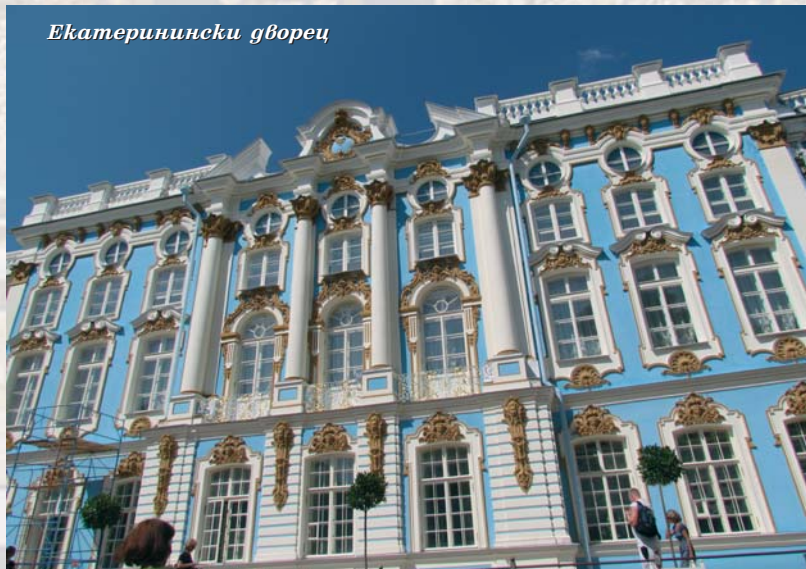
Вътрешната архитектура на двореца представлява неповторима декоративна композиция от три алегорични части - „Русия“, „Победа“ и „Мир“. Екатерина II е разпоредила в двореца да се устрои и салон за театрални представления.

Обеди са устройвани в различни зали, като в Тържествената зала е „Кавалерският стол“ и тук са канени носители на високи ордени - „Св. Александър Невски“, „Св. Георги Победоносец“ и други. В отделна зала е парадната столова за царската фамилия.

На подходящи места в различните зали има експонати от антични находки.

Кехлибарената стая (Янтарная комната). Нейното появяване в Екатерининския дворец датира от 1716 г., след посещение на Петър I в кралския дворец в Прусия. Кехлибарената украса на стаята мистериозно изчезва през Втората световна война и досега остава неизвестна, затова Руската държава решава да направи възстановка на тази уникална зала, която е продължила повече от 20 години. В днешния си вид е открита през 2003 г. по случай 300-годишнината от основаването на Санкт Петербург. Сега, максимално доближена до автентичния си вид, Кехлибарената стая с площ 100 м² пред-

Екатеринински дворец

Екатеринински парк

